

at underkaste sig det Savn, som man nødvendig maa føle af den, man her hjemme havde kjær, for ikke at tale om den Længsel, som opstaaer efter selve Moderlandet, som er saa naturlig. Der maa ogsaa tages Hensyn til, at Sundheden absolut fordrer, at de Mænd, som skulle have deres Ophold der, maae af og til kunne søge en friskere Luft og derfor foretage en Reise til Hjemmet eller andetsteds hen, som Bederpøøgelse for at undgaae Sygdom; og endelig maa man ikke forglemme, hvad der er det Allervigtigste, at de ikke kunne faae deres Børn ordentlig opdragne paa Stedet, og derfor ere nødte til at sende dem hjem, hvilket koster betydeligt. Naar det nu sees, at Gagerne for de 3 Politimestere paa St. Croix ere foreslaaede til 1600 Rbd. Vestindiff, — jeg vil blot nævne disse 3 Embedsmænd, — saa vil man, naar man erindrer, hvad jeg har tilladt mig at anføre som det, der er absolut nødvendigt for en Embedsmand i Vestindien, finde, at det er aldeles nødvendigt for disse Embedsmænd, at leve saaledes, som deres Stilling kræver det og navnlig umuligt for dem at sende deres Børn herover, hvilket med andre Ord vil sige, at det overhovedet bliver umuligt for dem, at faae deres Børn opdragne. Regjeringens oprindelige Forslag gif ud paa, at hver af disse Embedsmænd skulde have 1920 Rbd. Vestindiff, foruden Hestehold; men ved Overenskomst mellem Regjeringen og Folkethinget bleve Gagerne bestemte til 1600 vestindiske Dalere, foruden en mindre Sum end tidligere til Hestehold. Det er allerede et Spøøgsmaal, om det havde været nødvendigt nu strax at nedsætte disse Gager, da det kun er constituerede Embedsmænd, hvorom her er Tale. Det Hele besfinder sig i en Overgangsperiode, og det synes, idetmindste mig, at der kunde have været Anledning til nu, da den endelige Ordning formeentlig ikke kan være langt borte, at lade det blive ved, hvad der af Regjeringen var foreslaaet. For Colonialsecretairen var Gagen bestemt til 3,200 vestindiske Dalere; den er bleven nedsat til 2,800 vestindiske Dalere. Det er et Spøøgsmaal, om det er ganske rigtigt, at der statueres dette Forhold imellem denne Embedsmænds Gage og Politimesternes Gager.

Det er ganske vist, at han er en meget vigtig Embedsmand; men Politimesterne ere ogsaa vigtige Embedsmænd, og den Stilling, hvori de staae i Samfundet med Hensyn til deres Dannelse og de Fordringer, Livet gjør til dem, turde dog ikke være saa forskjellig, at deres Gager burde ansættes saa meget ringere end Colonialsecretairens, som skeet er. Men der kan, som sagt, som Sagen nu staaer, saa meget mindre være Tale om, ved noget Ændringsforslag at søge dem forandrede, som man, selv om man vilde gaae tilbage til Regjeringens oprindelige Forslag, efter min bestemte Formening ikke vilde gaae høit nok, og der kunde ogsaa saa meget mindre være Tale om at foreslaae nogen Forandring, som man maa haabe, at den hele Omorganisation jo dog snart vil komme under Overveelse. Man kan spørge om, hvorledes det da har været muligt at faae Embederne ordentligt besatte under de forhaandenværende Vilkaar. Jeg skal dertil svare: Gagerne vare, da disse Embedsmænd 1848 bleve constituerede, dog noget større, end de nu ere foreslaaede at skulle være. Men dertil kommer, at disse Politimestere vare i en anden Virkefreds tidligere, som de ikke saae sig nødte til at opgive, men kunde vedblive. To af dem, Politimesteren i Christianssted og Frederikssted, vare Procuratorer. De ere vedblevne at besørge deres Sagførerpraxis, og den Ene af dem forener endog en ikke ringe Praxis med sit Embede som Politimester. Men en saadan Forening af en Sagførerstilling med en anden Embedsstilling, og navnlig med en Stilling, som Politidommer, synes dog ikke at være passende, og det er Noget, som man vistnok vil søge at undgaae, naar Bestemmelser om fast Ansættelse i disse Embedsposter engang skulle træffes. Den tredie Politimester, nemlig han i Centre-Districtet — omtrent paa Midten af Den — kom som ung Mand derover, og var uden Ansættelse; han maatte altsaa finde sig i at gaae ind paa, hvad der kunde tilbydes ham. Jeg kunde anføre enkelte andre Embedsmænd, som ligeledes have ladet sig constituere med en ringe Gage, alene paa Grund af, at andre Indtægtskilder tilfældigviis stode dem aabne; men jeg skal ikke gaae yderligere ind paa Detaillen, for ikke at trætte det ærede